

აღლაჰის შუამავალი (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) მსგავსად კითხულობდა ყოველი ღოცვის შემდეგ

გადმოცემულია აბუ ზუბაირისგან, რომ მან თქვა: იბნ ზუბაირ ყოველ ღოცვაზე სალამის მიცემის შემდეგ ამბობდა: «არ არსებობს ღვთაება გარდა აღლაჰისა, ერთადერთისა, რომელსაც არ ჰყავს თანაზიარი, მისია მეუფება, მას ეკუთვნის ქება-დიდება და მას ყველაფერზე ძალა შესწევს, არ არსებობს ძალა და ძლევამოსილება გარდა აღლაჰისა, არ არსებობს ღვთაება გარდა აღლაჰისა, ჩვენ არავის ვეთაყვანებით გარდა მისა, მას ეკუთვნის წყალობა და მადლი, მას ეკუთვნის საუკეთესო ქება, არ არსებობს ღვთაება გარდა აღლაჰისა, მისია წრფელი რელიგია, თუნდაც არ მოსწონდეთ ურწმუნოებს» /ლაა ილააჰა ილლა ლაჰ, ვაჰდაჰუ ლაა შარიიქა ლაჰ, ლაჰულ მულქუ, ვა ლაჰულ ჰამდუ, ვა ჰუვა 'ალაა ქულლი შაიინ ყადირ, ლაა ჰავლა ვა ლაა ყუვვათა ილლა ბილლაჰ, ლაა ილააჰა ილლა ლლაჰ, ვა ლაა ნა'ბუდუ ილლაა იააჰ, ლაჰუნნი'მათუ, ვა ლაჰულ ფადლუ, ვა ლაჰუ სანააულ ჰასანუ, ლაა ილააჰა ილლა ლააჰ, მუხლისინა ლაჰუ დდინა ვა ლავ ქარიჰალ ქააფირიინ/. თქვა: «აღლაჰის შუამავალი (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) მსგავსად კითხულობდა ყოველი ღოცვის შემდეგ».

[სანდო (საჰიჰ)] [გადმოსცა მუსლიმმა]

აღლაჰის შუამავალი (აღლაჰის ღოცვა და მშვიდობა მას) ყოველი სავალდებულო ღოცვის შემდეგ სალამის მიცემის შემდეგ კითხულობდა ამ ძვირფას სიტყვებს, მათი მნიშვნელობა შემდეგია: «არ არსებობს ღვთაება გარდა აღლაჰისა», ანუ : არ არსებობს ჭეშმარიტი სათაყვანებელი, გარდა აღლაჰისა. «ერთადერთისა, რომელსაც არ ჰყავს თანამოზიარე», ანუ: არ ჰყავს მას მოზიარე გაჩენაში, ღვთაებრიობაში და თავის სახელ-თვისებებში. «მისია მეუფება», ანუ: მას ეკუთვნის აბსოლიტურად ყველაფერი სრულიად ერთიანად, ზეცაში, მიწაზე და რაც ყველაფერი მათ შორისაა. «მას ეკუთვნის ქება-დიდება», ანუ: ის არის სრულყოფილი უნაკლოებით შემკული, მას ეკუთვნის სრულყოფილი ქება-დიდება სიყვარულით და განდიდებით ყველა მდგომარეობაში, სიხარულის დროს და განსაცდელშიც. «მას ყველაფერზე ძალა შესწევს», ანუ: მისი ძალა ყოველმხრივ სრულყოფილი და სრულია, მას ყველაფერზე ძალა შესწევს, მასზე წინააღმდეგობის განწევა არანაირ ძალას არ შეუძლია. «არ არსებობს ძალა და ძლევამოსილება გარდა მისა», ანუ: შეუძლებელია ერთი მდგომარეობიდან მეორე მდგომარეობაში გადასვლა, აღლაჰის მიერ აკრძალული ცოდვებიდან მის მორჩილებაში გადასვლა, არ შესწევს ამაზე ძალა არავის, გარდა აღლაჰისა. ის არის დამხმარე და მასზე უნდა იყოს დაყრდნობა. «არ არსებობს ღვთაება, გარდა აღლაჰისა, ჩვენ არავის ვეთაყვანებით გარდა მისა», ანუ: აღლაჰის ღვთაებრიობის დადასტურება და შირქის უარყოფა, და რომ მის გარდა არავინ იმსახურებს ღვთისმსახურებას. "მას ეკუთვნის წყალობა და მადლი" : ის ფლობს და ის აჩენს ყოველგვარ წყალობას და ის უმრავლებს ამ წყალობას თავის მსახურთაგან, მას ვისაც ინებებს. "მას ეკუთვნის საუკეთესო ქება" ანუ: აღლაჰი იმსახურებს ქებას თავისი არსით, თვისებებით, ქმედებებით, მისი ბოძებული წყალობების და ზოგადად ყველა მდგომარეობაში. "არ არსებობს ღვთაება, გარდა

ალლაჰისა მისია წრფელი რელიგია", ანუ: მასზე გულწრფელად თაყვანისცემა, თვალთმაქცობის და ამქვეყნიური სახელის მოხვეჭის სურვილის გარეშე. "თუნდაც არ მოსწონდნენ ურწმუნოებს", ანუ: მტკიცე ერთღმერთიანობაში და ალლაჰის მასახურებაში, თუნდაც არ მოსწონდეს ეს ურწმუნოებს.

<https://sunnah.global/hadeeth/ka/show/6203>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

